

גמ' פשוט

פרק עשירי בבא בתרא

קע

עין משפט
גרי פשוט

- אמר רב פפא סלכא כו' לגעיל מירעתי גביית מלוה מן היתומים וגם פתקת סוס היתומים בערבין (דף כג) אמר רבא הלכתא אין נוקרין לנכסי היתומים כי אבטא מיניה ככס כר נמן מרבי יוחנן סמוק ככס ידו כביית דין פסו . לאחר זמן שמעט לו הלה למלוה כתב ידו שהוא חייב לו ומומן וכה כב"ד הודרה כפניהם שאר כתב ידו וכתבו לו ב"ד הגפן הוא הנקרא אכשרה וקיים המנהג : מילי . מי אמרינן הכי הוא הנותן כשטר שיש בו עדים ויגבה ממטעני דאחרייתו טעמו סופר הוא וכל ענין מלוה ודמייה שהותמים בו עדים נשען מתשעדי חילוי כתוב כן האריות או למחא קיוס שטר איט מעילי למוס גמרא אמר להאיורן כב"ד עדים שהיה מקודם לכן שאילו ישויה עדים או לה לא יוכל לנטוען שטר זה מוויף הוא דכ"ד קיימישו ויגבה בו המלוה וגם לו לא יגבה אלא ממני מרין ולוהי אהי כ"ד שלא וכל זה למר לין זה חכא ידו : פסולין . לנכסא ודיקא דאיט גמרוס . אלא שמוחבר לה כפי עדים דעדי מסורה כרתי לה כד"שכד : פרי אלו כו' . גמירין מפרש הכי אל דרשינא והכי אלו דסיפא למעוטי מילי וזהם מפרשא טלה :
- אמר רב פפא הלכתא מלוה על פי גובה מן הורשין יאמני גובה מן הלקוחות גובה מן הורשין כדי שלא געעול דלת בפני לויין ואינו גובה מן הלקוחות דלית ליה קלא : הוציא עליו כתב ידו שהיא חייב לו גובה מעכסים בני הורין וכו' : בעא מיניה רבה בר נתן מדי יורגן הוחוק כתב ידו כביית דין מאי אמר ליה איף על פי שהוחוק כתב ידו בבית דין אינו גובה אלא מעכסים בני הורין מתוב רמי בר המא : ישלשה גמירין פסולין ואם נישאת הולד כשר ואילו הו' כתב בכתב ידו ואין עליו עדים יש עליו עדים ואין בו זמן יש בו זמן ואין בו אחד עד אחד הרי אלו שלשה גמירין פסולין ואם נישאת הולד כשר רבי אלקור אמר איף על פי שאין עליו עדים אלא שנתנו לה בפני עדים כשר וגובה מעכסים משעבדים שאני הרמ' (ה) דמשעת כתיבה הוא דשעבד נפשיה : ערב הווצא לארד הוהום שמרותי וכו' : אמר רב קודם הוהום שמרות גובה מעכסים משעבדים לארד הוהום שמרות גובה מעכסים בני הורין וזמנין אמר רב אפילו קדם הוהום שמרות אינו גובה אלא מעכסים בני הורין קשאי דרב ארדה לא קשאי אה דכתב ביה פלוני ערב דא דכתב ביה ופלוני ערב ויורגן אמר אהו זה ואהו זה אינו גובה אלא מעכסים בני הורין ואף על גב דכתב ביה ופלוני ערב מתוב רבא ג' עדים היתומין על שאלת שלום בנם פסול הישיגין שמתא על שאלת שלום התמו ואמר רבי אבהו דרדיי מיפרשא ליה מיניה דרבי יורגן ישאליו פסול וישאליו כשר האב נמי דכתב פלוני ערב או הדי הייתי ערב אימא וכן אמר רבי יורגן : מעשה ובה לפני רבי ישמעאל וכו' : אמר רבא בר בר חנה אמר רבי יורגן אף על פי שקולס רבי ישמעאל את בן נגסא הלכה כמותו איבעיא להו ברעוק מה ר' אמר רבי ישמעאל תא שמע דאמר ר' יעקב אמר רבי יורגן חלוך היה רבי ישמעאל ברעוק הלכה כמותו או אין הלכה כמותו תא שמע דכי אתא רבין אמר רבי יורגן חלוך היה רבי ישמעאל אף ברעוק והלכה כמותו אף ברעוק אמר רב יודרה אמר רבי יורגן וקני כמדו משעבד מכלל דערב בעלמא לא בעי קנין ופליגא דרב נרמן דאמר רב נרמן ערב

גובה מן היתומים כדי שלא תגעול דלת בפני לויין . הכל מקור קה מילתא חליכא דכתיב טלמח בן למחא דאמר דארייתא בן למחא דאמר ללו דארייתא ובפרק קמא דקדושין (דף יג וסג) אמרינן גובה מן היתומים שטבולא דארייתא וזו גובה [מן הלקוחות כי] ויש מפרש דרב פפא לא אמר אלא מלוה על פי גובה מן היתומים וזו הכל למחא דאמר שטבולא דארייתא והנה למחא דאמר שטבולא דארייתא והכי כמו חכא דאמרי מילתא דהכא ודהתם ובעין זה מנייה ביהוקבל ג"מ דף קמ' וסג) וכן דכתיב מיניה מרבי שמת קרנן טויר ככל קלא אז לא זומנ קונה כשכח בלו לא זומנ זכר קמא (ב"ק דף סג.) משמע שלא שאלו ממת אס זומנ קונה כשכח בלו לא זומנ אס הדי תליבו חכא מפרש דאף דפסוקי דפסא ההא דשטבולא דארייתא הייט לענין קרבן כגון האשה שמתה יביא היתומים שאלתה דאריי הוס לעל בתמיה וכן משמע ההא מקור פירוש דכ"ט הגמא וכן עיקר ה :

משעת כתיבה שעבד נפשיה

הדפריש כתיבתם ולא נרסין משעת כתיבה דהי משמע דעדי החימה כרתי בכתיבה לרבי אלעזר וזה אוי דהא אפילו אין כשר כדאמרינן דאמר ר"א בן גנטיין בן צטנרות וקימין לן סמוכיין בן גנטיין בן צטנרות מהאיר דהו טויר (ההא) (כ"ג ע"ג)

גמ' דמי דמירין דקייתא וסג) א' (ההא) (ההא) דמח' כתיב ביה אפי פלוגי ערב ותמינה דאין מן חילוי כתיבין מוירי ' כ' דשאלו שאילו שזומה שמוכר הגט ובעיל (דף קסג) נמי אמרינן מילתא דברכות גמ' :

והלכה כמותו חך כחוקי קשה

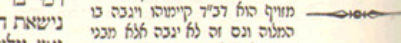
גמ' דמי דמירין דקייתא וסג) א' (ההא) (ההא) דמח' כתיב ביה אפי פלוגי ערב ותמינה דאין מן חילוי כתיבין מוירי ' כ' דשאלו שאילו שזומה שמוכר הגט ובעיל (דף קסג) נמי אמרינן מילתא דברכות גמ' :

הדרן עלק גמ פשוט וסליקא לה מסכת בבא בתרא

ע"כ

אמר רב פפא סלכא כו' לגעיל מירעתי גביית מלוה מן היתומים וגם פתקת סוס היתומים בערבין (דף כג) אמר רבא הלכתא אין נוקרין לנכסי היתומים כי אבטא מיניה ככס כר נמן מרבי יוחנן סמוק ככס ידו כביית דין פסו . לאחר זמן שמעט לו הלה למלוה כתב ידו שהוא חייב לו ומומן וכה כב"ד הודרה כפניהם שאר כתב ידו וכתבו לו ב"ד הגפן הוא הנקרא אכשרה וקיים המנהג : מילי . מי אמרינן הכי הוא הנותן כשטר שיש בו עדים ויגבה ממטעני דאחרייתו טעמו סופר הוא וכל ענין מלוה ודמייה שהותמים בו עדים נשען מתשעדי חילוי כתוב כן האריות או למחא קיוס שטר איט מעילי למוס גמרא אמר להאיורן כב"ד עדים שהיה מקודם לכן שאילו ישויה עדים או לה לא יוכל לנטוען שטר זה מוויף הוא דכ"ד קיימישו ויגבה בו המלוה וגם לו לא יגבה אלא ממני מרין ולוהי אהי כ"ד שלא וכל זה למר לין זה חכא ידו : פסולין . לנכסא ודיקא דאיט גמרוס . אלא שמוחבר לה כפי עדים דעדי מסורה כרתי לה כד"שכד : פרי אלו כו' . גמירין מפרש הכי אל דרשינא והכי אלו דסיפא למעוטי מילי וזהם מפרשא טלה :

אמר רב פפא הלכתא מלוה על פי גובה מן הורשין יאמני גובה מן הלקוחות גובה מן הורשין כדי שלא געעול דלת בפני לויין ואינו גובה מן הלקוחות דלית ליה קלא : הוציא עליו כתב ידו שהיא חייב לו גובה מעכסים בני הורין וכו' : בעא מיניה רבה בר נתן מדי יורגן הוחוק כתב ידו כביית דין מאי אמר ליה איף על פי שהוחוק כתב ידו בבית דין אינו גובה אלא מעכסים בני הורין מתוב רמי בר המא : ישלשה גמירין פסולין ואם נישאת הולד כשר ואילו הו' כתב בכתב ידו ואין עליו עדים יש עליו עדים ואין בו זמן יש בו זמן ואין בו אחד עד אחד הרי אלו שלשה גמירין פסולין ואם נישאת הולד כשר רבי אלקור אמר איף על פי שאין עליו עדים אלא שנתנו לה בפני עדים כשר וגובה מעכסים משעבדים שאני הרמ' (ה) דמשעת כתיבה הוא דשעבד נפשיה : ערב הווצא לארד הוהום שמרותי וכו' : אמר רב קודם הוהום שמרות גובה מעכסים משעבדים לארד הוהום שמרות גובה מעכסים בני הורין וזמנין אמר רב אפילו קדם הוהום שמרות אינו גובה אלא מעכסים בני הורין קשאי דרב ארדה לא קשאי אה דכתב ביה פלוני ערב דא דכתב ביה ופלוני ערב ויורגן אמר אהו זה ואהו זה אינו גובה אלא מעכסים בני הורין ואף על גב דכתב ביה ופלוני ערב מתוב רבא ג' עדים היתומין על שאלת שלום בנם פסול הישיגין שמתא על שאלת שלום התמו ואמר רבי אבהו דרדיי מיפרשא ליה מיניה דרבי יורגן ישאליו פסול וישאליו כשר האב נמי דכתב פלוני ערב או הדי הייתי ערב אימא וכן אמר רבי יורגן : מעשה ובה לפני רבי ישמעאל וכו' : אמר רבא בר בר חנה אמר רבי יורגן אף על פי שקולס רבי ישמעאל את בן נגסא הלכה כמותו איבעיא להו ברעוק מה ר' אמר רבי ישמעאל תא שמע דאמר ר' יעקב אמר רבי יורגן חלוך היה רבי ישמעאל ברעוק הלכה כמותו או אין הלכה כמותו תא שמע דכי אתא רבין אמר רבי יורגן חלוך היה רבי ישמעאל אף ברעוק והלכה כמותו אף ברעוק אמר רב יודרה אמר רבי יורגן וקני כמדו משעבד מכלל דערב בעלמא לא בעי קנין ופליגא דרב נרמן דאמר רב נרמן ערב

גמ' דמי דמירין דקייתא וסג) א' (ההא) (ההא) דמח' כתיב ביה אפי פלוגי ערב ותמינה דאין מן חילוי כתיבין מוירי ' כ' דשאלו שאילו שזומה שמוכר הגט ובעיל (דף קסג) נמי אמרינן מילתא דברכות גמ' :

משעת כתיבה שעבד נפשיה

הדפריש כתיבתם ולא נרסין משעת כתיבה דהי משמע דעדי החימה כרתי בכתיבה לרבי אלעזר וזה אוי דהא אפילו אין כשר כדאמרינן דאמר ר"א בן גנטיין בן צטנרות וקימין לן סמוכיין בן גנטיין בן צטנרות מהאיר דהו טויר (ההא) (כ"ג ע"ג)

גמ' דמי דמירין דקייתא וסג) א' (ההא) (ההא) דמח' כתיב ביה אפי פלוגי ערב ותמינה דאין מן חילוי כתיבין מוירי ' כ' דשאלו שאילו שזומה שמוכר הגט ובעיל (דף קסג) נמי אמרינן מילתא דברכות גמ' :

והלכה כמותו חך כחוקי קשה

גמ' דמי דמירין דקייתא וסג) א' (ההא) (ההא) דמח' כתיב ביה אפי פלוגי ערב ותמינה דאין מן חילוי כתיבין מוירי ' כ' דשאלו שאילו שזומה שמוכר הגט ובעיל (דף קסג) נמי אמרינן מילתא דברכות גמ' :

הדרן עלק גמ פשוט וסליקא לה מסכת בבא בתרא

ע"כ

- אמר רב פפא סלכא כו' לגעיל מירעתי גביית מלוה מן היתומים וגם פתקת סוס היתומים בערבין (דף כג) אמר רבא הלכתא אין נוקרין לנכסי היתומים כי אבטא מיניה ככס כר נמן מרבי יוחנן סמוק ככס ידו כביית דין פסו . לאחר זמן שמעט לו הלה למלוה כתב ידו שהוא חייב לו ומומן וכה כב"ד הודרה כפניהם שאר כתב ידו וכתבו לו ב"ד הגפן הוא הנקרא אכשרה וקיים המנהג : מילי . מי אמרינן הכי הוא הנותן כשטר שיש בו עדים ויגבה ממטעני דאחרייתו טעמו סופר הוא וכל ענין מלוה ודמייה שהותמים בו עדים נשען מתשעדי חילוי כתוב כן האריות או למחא קיוס שטר איט מעילי למוס גמרא אמר להאיורן כב"ד עדים שהיה מקודם לכן שאילו ישויה עדים או לה לא יוכל לנטוען שטר זה מוויף הוא דכ"ד קיימישו ויגבה בו המלוה וגם לו לא יגבה אלא ממני מרין ולוהי אהי כ"ד שלא וכל זה למר לין זה חכא ידו : פסולין . לנכסא ודיקא דאיט גמרוס . אלא שמוחבר לה כפי עדים דעדי מסורה כרתי לה כד"שכד : פרי אלו כו' . גמירין מפרש הכי אל דרשינא והכי אלו דסיפא למעוטי מילי וזהם מפרשא טלה :

הוצאת הבית
(א) סוסא דלמא סוסא
(ב) דהכסא (ג) דהכסא
(ד) סוסא דלמא סוסא

רבינו נרשם

גמ' דמי דמירין דקייתא וסג) א' (ההא) (ההא) דמח' כתיב ביה אפי פלוגי ערב ותמינה דאין מן חילוי כתיבין מוירי ' כ' דשאלו שאילו שזומה שמוכר הגט ובעיל (דף קסג) נמי אמרינן מילתא דברכות גמ' :

אמר רב פפא סלכא כו' לגעיל מירעתי גביית מלוה מן היתומים וגם פתקת סוס היתומים בערבין (דף כג) אמר רבא הלכתא אין נוקרין לנכסי היתומים כי אבטא מיניה ככס כר נמן מרבי יוחנן סמוק ככס ידו כביית דין פסו . לאחר זמן שמעט לו הלה למלוה כתב ידו שהוא חייב לו ומומן וכה כב"ד הודרה כפניהם שאר כתב ידו וכתבו לו ב"ד הגפן הוא הנקרא אכשרה וקיים המנהג : מילי . מי אמרינן הכי הוא הנותן כשטר שיש בו עדים ויגבה ממטעני דאחרייתו טעמו סופר הוא וכל ענין מלוה ודמייה שהותמים בו עדים נשען מתשעדי חילוי כתוב כן האריות או למחא קיוס שטר איט מעילי למוס גמרא אמר להאיורן כב"ד עדים שהיה מקודם לכן שאילו ישויה עדים או לה לא יוכל לנטוען שטר זה מוויף הוא דכ"ד קיימישו ויגבה בו המלוה וגם לו לא יגבה אלא ממני מרין ולוהי אהי כ"ד שלא וכל זה למר לין זה חכא ידו : פסולין . לנכסא ודיקא דאיט גמרוס . אלא שמוחבר לה כפי עדים דעדי מסורה כרתי לה כד"שכד : פרי אלו כו' . גמירין מפרש הכי אל דרשינא והכי אלו דסיפא למעוטי מילי וזהם מפרשא טלה :

